

REGISTER BELASTINGADVISEURS (RB)

Raad van Beroep

Uitspraak:

Zaaknummer: B506-2

A, wonende te X, klager, thans verweerder

contra

B, kantoorhoudend te Y, beklagde, thans appellant, vertegenwoordigd door de heer C en mevrouw D, advocaten bij E te Y

Loop van het geding

- 1.1. De Raad van Tucht heeft 12 januari 2016, met klachtnummer 506-2015, uitspraak gedaan op de bij klaagschrift van 10 juni 2015 door verweerder ingediende klacht.
- 1.2. Gemachtigden van appellant hebben gedagtekend 14 maart 2016 een beroepschrift ingediend met 10 producties.
- 1.3. Verweerder heeft ingediend een verweerschrift, gedagtekend 6 april 2016, met 9 bijlagen.
- 1.4. Gemachtigden van appellant hebben gereageerd bij conclusie van repliek van 9 mei 2016 met 5 bijlagen.
- 1.5. Verweerder heeft een conclusie van dupliek ingediend, gedagtekend 3 juni 2016.
- 1.6. De mondelinge behandeling van het beroep heeft plaats gehad te Culemborg op 20 september 2016 om 11.30 uur.
- 1.7. Appellant, vergezeld van zijn gemachtigden, alsmede verweerder zijn verschenen. Gemachtigden van appellant hebben ter zitting overgelegd en voorgedragen een pleitnota met 3 bijlagen.
- 1.8. Van het verhandelde ter zitting is geen proces-verbaal gemaakt.

Feiten

2. De Raad van Beroep neemt in dezen als vaststaande feiten en omstandigheden in aanmerking hetgeen over en weer is gesteld in de stukken alsmede hetgeen door of namens appellanten en verweerders op de zitting van de Raad van Beroep naar voren is gebracht en niet, dan wel onvoldoende is weersproken.
 - 2.1. Verweerder heeft begin oktober 2014 besloten in het verleden door hem voor de heffing van Nederlandse belasting verzwegen buitenlands vermogen met toepassing van de zogenoemde inkeerregeling aan te geven bij de Nederlandse Belastingdienst. Na ontvangst van een aangifteformulier wendt hij zich tot appelland, volgens diens kantoorwebsite, specialist op dit gebied. Na een gesprek op 7 oktober 2014 bericht appelland verweerder op 15 oktober 2014 schriftelijk: "Zoals besproken verricht ik mijn werkzaamheden op basis van uren maal uurtarief (EUR 185, exclusief BTW). In uw situatie schat ik op dit moment in dat ik twee dagen daarmee bezig ben. Mocht meer of minder tijd nodig zijn dan hoort u dat tijdig". Bij deze correspondentie is gevoegd een afdruk van de (door het kantoor van) appelland gehanteerde Algemene Voorwaarden. Begin februari 2015 doet appelland de aangifte waarna hij klager vraagt op 26 maart 2015 de vaststellingsovereenkomst met de Belastingdienst te komen tekenen op zijn kantoor.

Door allerlei oorzaken wordt de datum verschoven. Verweerder vraagt appellant hem de conceptovereenkomst te sturen, zodat verweerder deze voorafgaand aan de bespreking kan lezen. Appellant wil dit niet doen, omdat de conceptovereenkomst niet zonder zijn adequaat advies ondertekend kan worden. Op 24 april 2015 wordt de bespreking gehouden. Verweerder heeft de conceptovereenkomst niet tevoren gekregen. Verweerder ontvangt 4 juni 2015 het uitgebreid "Samenvattend besprekingsverslag" van 24 april 2015, onder meer handelend over "1. Declaraties en bestede uren", "2. Uw belang" met aandacht voor "Financiële integriteit" en "Inkeren", "3. Herkomst vermogen", "4. Advies" inhoudende "Mede in het achterhoofd houdend dat uw huidige werkgever en uw voormalige werkgever om ieder mogelijk misverstand op voorhand weg te nemen.". Ook wordt gepleit voor een vervolgbespreking mede in verband met de vragenbrief van de Belastingdienst. Hoewel verweerder aanvankelijk de hem toegezonden nota's betaalt, ontstaan bij hem in de loop der tijd vragen over de hoogte en de samenstelling van de door appellant voor zijn werkzaamheden aan verweerder in rekening gebrachte bedragen. Verweerder wendt zich vervolgens zelf rechtstreeks tot de Belastingdienst, die het concept van de vaststellingsovereenkomst naar verweerder zendt. Verweerder tekent en retourneert de overeenkomst aan de Belastingdienst.

2.2. Appellant zendt, nadat verweerder heeft gevraagd hoe het komt dat de nota (aanmerkelijk) hoger is dan de aanvankelijk genoemde schatting, een mail gedateerd 25 maart 2015, waarin hij onder meer schrijft: "Voor een geoefende fiscaal adviseur die voor u vermogen aan het witwassen is (inkeren is namelijk legaal witwassen) staan in uw onderstaande email een lijst van meer dan twintig zogenaamde red flags. Ik zal op dit moment de benoeming van al deze red flags maar achterwege laten. Vergelijk het met het neerstorten van de MH17 (serieus, geen geintje).... ". Bedacht dient te worden dat verweerder verkeersvlieger is. Hij ervaart de (verdere) aanpak van appellant als bedreigend, intimiderend en bang makend.

2.3. Appellant meent dat hij niet kan vertrouwen op de hem door verweerder gegeven inlichtingen en waarschuwt voor de gevolgen van het onjuist opgeven van gegevens. In een besprekingsverslag van 4 juni 2015 schrijft appellant: "Zoals u wellicht bekend bent, ben ik Register Belastingadviseur (www.rb.nl). Dit betekent onder meer dat de overheid erop vertrouwd, dat ik mede toezie op de financiële integriteit van Nederland. Met name bij inkeersituaties is dit van belang. Zoals ik u eerder meldde is, volgens de Financial Intelligence Unit-Nederland, 'inkeren' gelijk aan witwassen van geld. Legaal, maar het blijft witwassen". Vervolgens adviseert appellant verweerder de herkomst van diens (ingekeerd) vermogen te verklaren.

2.4. Bij brief van 24 juni 2015, verweerder heeft dan zelf al contact gehad met de Belastingdienst en de overeenkomst ondertekend geretourneerd, laat appellant verweerder weten dat hij de relatie beëindigt, dat hij de Belastingdienst op dat punt heeft geïnformeerd en dat de einddeclaratie verstuurd zal worden.

2.5. Nadat de klacht is ingediend bij de Raad van Tucht, vindt correspondentie plaats tussen appellant en de Stichting Achmea Rechtsbijstand, de in de arm genomen belangenbehartiger van verweerder, in verband met een beweerdelijke nog van verweerder te vorderen bedrag van € 31.897,50. Los van de rente en incassokosten betreft dit onder meer een declaratie groot € 18.490,01, gedateerd 8 september 2015. Deze nota is als stuk ingebracht in de procedure bij de Raad van Tucht en behoort tot de processtukken, doch deze is eerder nimmer in origineel aan verweerder ter hand gesteld of aan hem verzonden. De met deze nota gedeclareerde uren (82 uren en 36 minuten) betreffen het opstellen van het verweerschrift door appellant na het indienen van de klacht door verweerder bij de Raad van Tucht.

Geschil, standpunten en conclusies van partijen

3.1. Voor de Raad van Beroep is in geschil het antwoord op de vraag of de Raad van Tucht terecht heeft beslist dat de klacht gegrond is en dat “Het lidmaatschap van appellant van de Vereniging Register Belastingconsulenten [bedoeld is: Belastingadviseurs] te Culemborg wordt geroyeerd met in achtneming van artikel 6-4b van de Statuten van de Vereniging”, welke vraag appellant negatief en verweerder positief beantwoordt.

3.2. Appellant stelt in zijn beroepschrift onder het aanvullen en inkleuren van de door de Raad van Tucht gereleveerde feiten en omstandigheden – samengevat weergegeven - dat hij verweerder gedurende het gehele verloop van het inkeerproces met uiterste voorzichtigheid heeft willen begeleiden en adviseren en hem heeft willen behoeden voor misstappen met onomkeerbare gevolgen. Hij verwijst uitgebreid naar allerlei regels en formaliteiten, die hij meende in acht te moeten nemen, nu geopereerd wordt in het grensgebied van en op het terrein van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft). In zijn beroepschrift geeft hij aan dat hij zich gebruikt voelt nu verweerder wel van zijn kennis gebruik heeft gemaakt, maar niet van al zijn diensten en hij verweerder slechts uitvoerig heeft willen waarschuwen voor het niet klakkeloos ondertekenen van een overeenkomst met de Belastingdienst nu verweerder de gevolgen niet kan overzien en appellant twijfels heeft omtrent de juistheid van de door verweerder aangedragen gegevens. Weliswaar is niet expliciet gewaarschuwd voor een overschrijding van de tijd (en begrote kosten), appellant verkeerde in de veronderstelling dat verweerder begreep dat meer tijd in deze zaak besteed zou (moeten) worden. Verweerder betaalde de gespecificeerde nota's aanvankelijk zonder protest.

3.2. Verweerder brengt naar voren – verkort weergegeven – dat de facturering al in een vroeg stadium is misgegaan. Het aantal in rekening gebrachte uren is niet in overeenstemming met de eerste schatting en de overschrijding is niet gecommuniceerd. Dat de in de procedure voor de Raad van Tucht boven water gekomen declaratie voor het vervaardigen door appellant van een verweerschrift inmiddels door appellant is gecrediteerd, maakt het feit niet minder en mijn ongenoegen kan niet worden afgedaan als een “non-discussie”. Het voor een te houden bespreking verstrekken van de vaststellingsovereenkomst wordt door appellant verschillende keren geweigerd. Had appellant zich tijdens diens optreden voor mij in het inkeerproces tegenover mij anders, dat wil zeggen niet bedreigend of intimiderend, opgesteld dan waren diens vragen alle beantwoord en was het niet zo ver gekomen. Alles bijeengenomen constateert verweerder dat appellant uit was op het declareren van zo veel mogelijk uren.

3.3. Voor de onderbouwing van de standpunten van partijen verwijst de Raad van Beroep naar de gedingstukken.

3.4. Appellant concludeert tot vernietiging van de uitspraak van de Raad van Tucht en tot ongegrondverklaring van de klacht. Subsidiair bepleit appellant bij gegrondverklaring van de klacht tot een minder ver gaande maatregel. Aansluitend wordt verzocht bij beslissing tot publicatie van de uitspraak deze volledig te anonimiseren. De belangrijkste functie van publicatie is immers het aan de kaak stellen van klachtwaardig optreden. Verweerder vraagt ongegrondverklaring van het beroep van appellant.

De Raad van Tucht

4. De Raad van Tucht heeft overwogen:

“5.2 De beschuldigingen van klager zijn ernstig: hij stelt immers dat beklaagde hem intimideerde en beklaagde, niet bereid was een belangrijk stuk, de conceptovereenkomst met de belastingdienst, vooraf toe te zenden zodat hij, klager, zich op het gesprek met beklaagde kon voorbereiden terwijl daarnaast verwachtingen waren gewekt over de in rekening te brengen kosten die de gemaakte afspraak en/of opgewekte verwachtingen verre overtroffen.

5.3 Het niet willen opsturen ter voorbereiding op een gesprek van een conceptovereenkomst acht de Raad onjuist. Naar de mening van de Raad had het op de weg van beklaagde gelegen het herhaalde verzoek van klager op te volgen en de concept-stukken tijdig aan klager toe te sturen al dan niet voorzien van een memo waarin eventuele vragen en opmerkingen zijn opgenomen. Wanneer een partij zich niet op een gesprek kan voorbereiden is dat gesprek immers veel minder zinvol. Bij de Raad ontstond het gevoel dat beklaagde er slechts op uit was ‘uren te maken’ overigens zonder daarbij afbreuk te doen aan de mogelijke juistheid van de vermoedens van beklaagde. Het feit dat beklaagde zich tekort gedaan voelde door het optreden van klager door bij de belastingdienst rechtstreeks de stukken zelf op te vragen acht de Raad niet relevant. Beklaagde heeft zijn deskundigheid ingezet waarvoor klager heeft betaald maar dat impliceert niet dat het klager niet vrij zou staan om hem moverende redenen op ieder door hem te bepalen moment af te zien van het verdere gebruik van de diensten van beklaagde.

5.4 Door het in geding brengen van een niet-uitgereikte factuur die alle kenmerken van een factuur draagt en die aan klager bekend is geworden door deze procedure en door te proberen deze te incasseren (door klager ‘spookfactuur’ genoemd) heeft beklaagde naar het oordeel van de Raad klager onder druk gezet op een niet-oorbare wijze waardoor het vertrouwen in de oprechtheid en de integriteit van beklaagde ter discussie is komen te staan omdat niet gewerkt mag worden met niet-uitgereikte facturen. Bovendien is het opstellen van een verweerschrift in een klachtprocedure voor rekening van de opsteller en niet voor de klagende klant ongeacht het feit of de klacht terecht is. Beklaagde weet, dan wel behoort hij te weten, dat hij deze vorm van schade slechts op klager kan verhalen indien er sprake is van een onrechtmatige daad hetgeen door de civiele rechter dient te worden vastgesteld.

5.5 Om al bovenstaande redenen zal de Raad concluderen dat beklaagde heeft gehandeld in strijd met het Reglement Beroepsuitoefening (artikel 1) nu hij niet op een zorgvuldige wijze zijn werkzaamheden heeft verricht, zich, door het niet-uitreiken van een factuur die hij wel tracht te incasseren, niet heeft gehouden aan de wet- en regelgeving en hij mede daardoor gehandeld heeft in strijd met eer en waardigheid van het beroep.

5.6 Slechts het roeyement van het lidmaatschap van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg van beklaagde kan in de gegeven situatie als juiste maatregel worden beschouwd nu het publiek moet kunnen vertrouwen op de integriteit van de leden van de Vereniging.

5.7 Conform artikel 14 lid 7 kan de Raad beslissen tot het anonimiseren van de uitspraak. De Raad zal een beslissing ter zake nemen indien tot publicatie zou worden besloten. Gelet op de ernst van de zaak en ter waarschuwing van het publiek is er geen bezwaar de naam van beklaagde openbaar te maken.

5.8 De Raad dient, tenslotte, op grond van artikel 14 lid 4 van het Reglement een uitspraak te doen over de kosten. Nu de klacht van klager gegrond wordt verklaard zal beklaagde de kosten van deze procedure dienen te dragen.”.

Overwegingen

5.1. Appellant heeft bij geschrift van zijn gemachtigden, gedagtekend 14 maart 2016, beroep ingesteld tegen de uitspraak van de Raad van Tucht van 12 januari 2016. Aan het eind van deze uitspraak staat: "Voorts wordt conform het van toepassing zijnde Reglement vermeld dat binnen twee maanden na de dagtekening van deze uitspraak beroep kan worden ingesteld door beklagde, en door het bestuur van de Vereniging RB door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift bij de Raad van Beroep met een afschrift van de beslissing waartegen het verzet is gericht. Het adres van de Raad van Beroep is: Postbus 333, 4100 AH Culemborg.

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klager en beklagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg."

5.2. Het beroep van appellant is, nu niet binnen twee maanden na dagtekening van de uitspraak van de Raad van Tucht beroep is ingesteld, te laat ingediend. De Raad van Beroep heeft naar aanleiding van een ambtshalve ingesteld onderzoek gezien een kopie van de aanbiedingsbrief, gedagtekend 12 januari 2016, van de uitspraak van de Raad van Tucht, welke brief de tekst bevat "Overeenkomstig artikel 12, lid 5 van het reglement voor de Raad van Tucht heeft u binnen twee maanden na verzending van het afschrift van de uitspraak het recht beroep in te stellen bij de Raad van Beroep (= uiterlijk 15 maart 2016)." De Raad van Beroep stelt voorop dat deze passage niet in overeenstemming is met de op dit punt geldende bepalingen, noch met de tekst die staat onder de uitspraak van de Raad van Tucht. Nu het beroepschrift van appellant te laat is ingediend en derhalve sprake is van een verzuim, rijst de vraag of, gelet op de in deze procedure vaststaande feiten en omstandigheden, voor de Raad van Beroep aanleiding bestaat voorbij te gaan aan dit verzuim. In dat verband heeft de Raad van Beroep een afweging gemaakt. Enerzijds heeft te gelden dat, gelet op de kwaliteiten van de gemachtigden van appellant van hen mag worden verwacht, dat zij zich op de hoogte stellen van de procesrechtelijke (tucht)regels en in geval van hen bereikte informatie die, door hen eenvoudig vast te stellen, onjuist moet zijn nu deze afwijkt van de toepasselijke regels en de onder de uitspraak van de Raad van Tucht vermelde rechtsmiddelverwijzing, dat zij tijdig maatregelen nemen ter bewaring van hun rechten of de rechten van hun cliënt. Dat deze gemachtigden dat hebben nagelaten, het tegendeel is de Raad van Beroep niet gebleken, komt geheel voor hun risico. Anderzijds constateert de Raad van Beroep dat aan appellant is opgelegd de zwaarste tuchtrechtelijke maatregel met – bij het ontbreken van een rechtsingang – alsdan definitief vaststaande en onomkeerbare gevolgen.

Naar het oordeel van de Raad van Beroep, gelet op de ambtshalve vastgestelde feiten en omstandigheden rond de verzending van de uitspraak van de Raad van Tucht, weegt de mogelijkheid voor appellant deze maatregel aan te vechten zwaarder dan de loutere toepassing van een, doel en strekking in aanmerking genomen, procesrechtelijke ordemaatregel. Dit betekent dat appellant wordt ontvangen in zijn beroep.

5.3. Met betrekking tot het beroep van appellant overweegt de Raad van Beroep dat de Raad van Tucht terecht de klacht in alle onderdelen van verweerder gegrond heeft verklaard en heeft besloten tot oplegging aan appellant van een tuchtrechtelijke maatregel.

5.4. In afwijking evenwel van de Raad van Tucht komt de Raad van Beroep, de vaststaande misstappen van appellant overziende en de stellingen en argumenten van partijen in het licht van de vaststaande feiten en omstandigheden afwegende, tot het oordeel dat appellant met oplegging van een maatregel, inhoudende royerling als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg, te weinig recht wordt gedaan doordat in die situatie onvoldoende rekening wordt gehouden met de door de Raad van Beroep aannemelijk geachte, door appellant ook in het belang van verweerder betrachtte, bovendien beroepsmatig verplichte, zorgvuldigheid.

5.5. De Raad van Beroep komt in het licht van deze overwegingen tot de conclusie dat een maatregel inhoudende schorsing voor de periode van een half jaar passend is.

5.6. Met betrekking tot de vrijgave van de uitspraak van de Raad van Beroep heeft te gelden dat, anders dan de Raad van Tucht in punt 6.5 in samenhang met punt 5.7. heeft beslist, publicatie enkel in volledig geanonimiseerde vorm kan plaatshebben.

5.7. De Raad van Beroep komt, het vorenstaande in aanmerking nemende, tot de slotsom dat moet worden beslist als volgt.

Beslissing

De Raad van Beroep verklaart het beroep van appellant gegrond voor zover deze betreft de door de Raad van Tucht opgelegde maatregel. Appellant wordt voor een half jaar geschorst met ingang van de datum van deze uitspraak. De beslissing omtrent publicatie van de uitspraak wordt gewijzigd in die zin dat deze kan plaatshebben in volledig geanonimiseerde vorm. Voor het overige bevestigt de Raad van Beroep de uitspraak van de Raad van Tucht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. dr. J.T. Sanders, voorzitter, R.A.J. van Brugge AA RB en A.J. Nieuwenhout MB RB, leden, te Culemborg op 14 oktober 2016, en is ondertekend op 14 oktober 2016 door de voorzitter.

Deze uitspraak wordt gezonden aan appellant en verweerder. Een kopie wordt gezonden aan de Raad van Tucht alsmede aan het Bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg.